

Flertal, ere sammenbundne med Jerntraad, kan det slet ikke lade sig gjøre, saa kan det Rebningsmiddel slet ikke bruges, thi saa ere samtlige Længer i en saadan Forbindelse med hinanden, at de maa følges ad under Branden. At fastbinde Taget med Jerntraad er en af den nyere Tids Opfindelser, som endnu langt fra er kjendt overalt. Det bruges kun enkelte Steder og i enkelte Egne, og Beretningerne om denne Foranstaltnings Hensigtsmæssighed lyde meget forskelligt, hvilket fremgik af Forhandlingen her ved denne Sags første Behandling, idet Nogle paastod, at denne Foranstaltning ikke sparede til sin Hensigt, mens Andre gjorde gjældende, at det var en fortræffelig Ting. Jeg er tilbøjelig til at antage, at Jerntraad som Bindemiddel kan være brugelig, og at den egentlige Grund, hvorfor det ikke findes hensigtsmæssigt, er den, at det endnu er saa lidt kjendt, at der ofte benyttes uøvde Folk; altsaa bliver Arbeidet slet udført, og naar det er slet udført, følger deraf, at det ikke svarer til Hensigten. Jeg maa imidlertid indrømme, at jeg har faaet noget mere Betænkelighed ved Benyttelsen af Jerntraad efter de Antydninger, der ere komne frem fra det ærede Flertals Side i selve Betænkningen. Det er nemlig der i Anledning af nogle Udtalelser eller Motiveringer mod et Forslag, som jeg antydede her ved 1ste Behandling om at overbinde Taget over Dørene med Jerntraad, gjort gjældende, at denne „Overbinding“ jevnlig yderligere maa befæstes, efterhaanden som Tagematerialet falder sammen. Altsaa efterhaanden som det fler, som Tagematerialerne vinde ind, mener det ærede Flertal, at Baandene slappes. Naar nu dertil kommer, at de Tæge, hvorpaa jeg tænkte, da jeg antydede mit Forslag, vare de ældre, ikke nye Tæge, altsaa Tæge, der er faldne tilstrækkeligt sammen efter at have ligget paa Huset et Aarstid, falder denne Bemærkning jo i en ganske anden Grad over paa Flertallets Forslag om Fastbinde af alle Tæge, da derunder jo ogsaa indbefattes de nye Tæge. Hvorledes det skulde være muligt yderligere at befæste et Tag, efter at det er faldet sammen, fortaar jeg ikke; det er mig uforklarligt, men jeg antager, at dette, at Taget falder sammen, og Baandene slappes, er en af de Grunde, der have bestemt Flertallet, og naar det sættes i Forbindelse med den anden, jeg tidligere nævnte, at Arbeidet bliver slet udført, altsaa Baandene ikke bindes tilstrækkelig fast, følger deraf, at Taget, naar det falder sammen, omtrent bliver løst, og saa svarer naturligvis Metoden slet ikke til Hensigten, hverken i den ene eller anden Henseende, men i hvert Fald holdes Taget slet ikke fast uden ved Jernbaand. Det, det ærede Flertal særlig har lagt Vægt paa for at gaa saa vidt, som det er gaet, er navnlig det, at det finder, at der ikke er nogen videre Forskjel i Prisen paa det Bindemiddel, det foreslaas benyttet, og det, der nu er det almindelige. Jeg vil indrømme, at den

Forskjel ikke spiller nogen stor Rolle, thi Prisen paa det nu almindelige Bindemiddel, nemlig Salmbaand, — jeg veed nok, at enkelte Steder bruges andet — men det mest almindelige ialtfald er halmsnoede Baand, som gaa under Navnet Simer — forholder sig til Prisen paa Jerntraad som 8 til 30, men de ærede Medlemmer have ikke taget de andre Faktorer med i Beregning, heller ikke den, at der er Tilfælde, hvor det er nødvendigt at bruge Tækketjeppe; dem har man ikke altid, og naar de skulle indkjøbes, bliver det en ikke ubetydelig Udgiftsforøgelse. Dertil kommer, at det Bindemiddel, der nu bruges, naar det hjemmelaves, ikke koster betydeligt; ialtfald ikke medfører kontante Udgifter, og at det, hvor det ikke hjemmelaves, forserdiges af affældige Almuesfolk, der derved ofte have en sidste Fortjeneste. Det er imidlertid ikke Forskjellen paa Bindemidlerne, jeg anser for Hovedsagen, uagtet det ikke er aldeles uden Betydning, Nei, hvad der for mig er Hovedsagen er, at der ikke kan faas uøvde Folk til at udføre Arbeidet, og som en Følge deraf bliver Arbeidet slet, det tager længere Tid, derfor kommer man til en større Beføstning. Jeg er ikke i Tvivl om, at der af 1,000 Tækkere ikke er 20, der have Vælse i at bruge Jerntraad som Bindemiddel, alle de Andre ere uøvde Folk; saa at Størstedelen af Arbeidet bliver slet udført. Naar dertil kommer, som jeg allerede har nævnt, og hvad der ogsaa er blevet udtalt af det ærede Flertal, at Taget svinder og Baandene slappes, det ene med det andet, har man meget liden Interesse af at vedtage en saadan Bestemmelse. Det kan jo ogsaa tænkes, at hele Arbeidet undertiden bliver saa slet, at hele Taget maa omlægges, men det bliver nu et helt andet Spørgsmaal, hvor der er Tale om, hvad det koster, end naar der er Tale om Bindemidlet. Naar der af det ærede Flertal foreslaas en ialtfald efter min Mening saa vidtgaaende Foranstaltning, jordsætter jeg, at det er til Dyrenes Rekning, men naar Ilden i en straaetakt Bygning kommer saa vidt, at Taget skal til at glide ned, vil der i de fleste Tilfælde ikke blive reddet ret mange Dyr, enten saa Taget er fastbundet paa den ene eller den anden Maade. Naar der opslaar Ild i en Stald, hvor Kreaturerne opholde sig, viser den sig, med Undtagelse af, hvor Ilden er foranlediget af Lynild, hvilket jo i Reglen finder Sted om Sommeren, naar Kreaturerne ere paa Marken, ikke først i Taget. Aldebrand opstaar ikke, som det blev udtalt af den ærede Ordfører for nylig, derved, at den, der gaar med en Lygte, sætter den op paa Ganebjælken, saa høit naaer han ikke op; nei, Ilden opkommer paa Jorden ved, at en Petroleumslampe vælter og ved lignende Uforsigtighed, saaledes som det er blevet udtalt af et andet æret Medlem, og derfra forplanter Ilden sig gennem Loftet op til Taget. Naar man tænker sig, at Ilden opstaar paa Jorden, vandrer igennem det brændbare Loft op paa